

Bilag 1

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/15/EF
af 11. marts 2002**

om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 71 og artikel 137, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁴⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 16. januar 2002 og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport⁵⁾ har fastlagt fælles bestemmelser om køretid og hviletid for førere. Denne forordning dækker ikke andre aspekter forbundet med arbejdstid inden for vejtransport.
- (2) Direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden⁶⁾ gør det muligt at vedtage mere specifikke forskrifter om tilrettelæggelse af arbejdstiden. I betragtning af deres sektorbestemte karakter har bestemmelserne i dette direktiv forrang for bestemmelserne i direktiv 93/104/EF, jf. sidstnævnte direktivs artikel 14.
- (3) Til trods for intensive forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter har det ikke været muligt at nå frem til en aftale om mobile arbejdstagere inden for vejtransport.
- (4) Det er derfor nødvendigt at fastsætte en række mere specifikke forskrifter om arbejdstid inden for vejtransport med henblik på transportsikkerheden og de berørte personers sundhed og sikkerhed.
- (5) Da målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af med-

lemsstaterne og derfor på grund af handlingens omfang og virkning bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som anført i nævnte artikel er dette direktiv ikke mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (6) Dette direktivs anvendelsesområde dækker udelukkende mobile arbejdstagere, der er ansat af en transportvirksomhed etableret i en medlemsstat, og som deltager i mobilt arbejde i forbindelse med vejtransport, der er omfattet af forordning (EØF) nr. 3820/85 eller, hvis denne ikke finder anvendelse, af den europæiske overenskomst om arbejde, der udføres af det kørende personale i international vejtransport (AETR-overenskomsten).
- (7) Det bør præciseres, at mobile arbejdstagere, der er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, bortset fra selvstændige chauffører, er omfattet af det grundlæggende beskyttelsesniveau i direktiv 93/104/EF. Dette grundlæggende beskyttelsesniveau omfatter de eksisterende bestemmelser om tilstrækkelig hvile, gennemsnitlig maksimal ugentlig arbejdstid, årlig ferie og bestemte grundlæggende bestemmelser om natarbejde, herunder helbredsundersøgelser.
- (8) Da selvstændige chauffører er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 3820/85, men udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 93/104/EF, bør disse chauffører udelukkes midlertidigt fra dette direktivs anvendelsesområde i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1.
- (9) Definitionerne i dette direktiv kan ikke danne præcedens for andre fællesskabsforskrifter vedrørende arbejdstid.